

Det kongelige danske geografiske Selskab.

Allet paa de *livsvarige* Medlemmer (efter Lovenes § 3 høre hertil saadanne, som i det mindste have betalt 50 Kr. én Gang for alle) er nu steget til 47, og heraf have følgende betalt:

100 Kr.: Hofjægermester *de Sehested* til Broholm.

50 Kr.: kgl. Slotsgartner *T. Rothe*, Kammerherre *Lüttichau* til Tjele, Kammerherre *T. Bille*.

Med Hensyn til *Tidskriftet* er sket den Forandring, at Kand. *Emil Elberling* efter eget Ønske er traadt fra

som Medhjælp ved Redaktionen, og at Bestyrelsen har valgt Kaptajn i Flaaden *O. Irminger* til at træde i hans Sted.

I det fjerde Møde holdt Kand. *P. Tauber* et Foredrag om „en forsvindende Pattedyrverden“ (dette Foredrag vil blive trykt senere), og dernæst gav Apotheker *H. P. Madsen* en Skildring af Bosphorus og Konstantinopel (se S. 39).

Stanleys Rejse paa Kongofloden,

af *O. Irminger*, Kaptajn i Flaaden.

(Hermed Tavle II.)

Da vi her i *Tidskriftet* sidste Gang (1ste Bind, S. 157—59) med nogle Ord omtalte Stanley, var det for at knytte nogle Bemærkninger til den korte telegrafiske Beretning, hvormed den store rejsende gennem „New York Herald“s og „Daily Telegraph“s Spalter meddelte Verden den epokegjørende Opdagelse af Kongoflodens Løb. Vel har Stanley endnu ikke givet en samlet Beskrivelse af sin Kongo-Færd; men paa Rejsen fra Flodens Munding over Kap til Sansibar, der var Udgangspunktet for hans sidste, treaarige Rejse, og hvortil han ønskede at ledsage Resterne af Expeditionen, har han gjentagne Gange til de rundhaandede Ejere af de nævnte Blade sendt flere Breve, der omhandle Kongo-Rejsen. Disse Breve samt et længere Foredrag, som han holdt i Kapstaden, sætte os i Stand til at meddele Læserne en Oversigt over Slutningen af Rejsen fra det Tidspunkt, da vi slap ham ved Tanganjika-Søens Bredder i Byen Ujidi. (Se dette *Tidskrifts* 1ste Bind, S. 101).

Som man maaske vil huske, havde Stanley netop den Gang i sin lille Baad „Lady Alice“ tilendbragt hele Tanganjika-Søens Omsejling. Det var to Aar, siden han havde forladt Sansibar, og blandt de Tildragelser, der i denne lange Tid have særlig Interesse, skulle vi her minde om hans for Geografien saa vigtige Rejser i Egene omkring den store Nil-Sø Ukerewe og denne Søes Omsejling og nøjere Undersøgelse. En ret mærkelig Omstændighed knytter sig i det hele til Stanleys Rejser i

Afrika, og det er, at han midt inde i dette store Fastland optræder saa meget som Sømand, at hans Bedrifter om Bord i „Lady Alice“ udgjøre de mest betegnende Holdepunkter, naar man Skridt for Skridt følger hans Færd. Naar et ukjendt Land skal aabnes for Omverdenen, maa det selvfølgelig være af særlig Vigtighed at komme til Kundskab om de naturlige Veje, som Forsynet har anlagt; at Afrika var særdeles rigt paa mægtige Flodsystemer og store Søer, derom bragte saa at sige enhver større Opdagelsesrejse ny Underretning. Nilgaaden var i Hovedsagen løst, inden Stanley berigede Geografien med Opdagelsen af flere Tilløb til Ukerewe; men vest for Tanganjika, hvor baade Livingstone og Camérón forgjæves havde søgt at komme til Klarhed om det derværende Flodsystem, der var endnu mægtigere end Nilens, skulde han finde en vid Mark for de Egenskaber, der allerede tidligere havde givet ham et velfortjent Ry som Afrika-rejsende.

Da Stanley i Avgust Maaned ifjor pludselig dukkede op ved Atlanterhavets Bredder, havde man intet hørt fra ham i et helt Aar. Han var den Gang i Ujidi ved Tanganjika-Søen, som han netop havde omsejlet, og var i Færd med at fortsætte Rejsen vester paa. Inden han kom af Sted, havde han imidlertid mange Vanskeligheder at overvinde; thi ikke alene udbrød der Smaakopper blandt hans Folk, men Dagen før han havde foresat sig at rejse videre, rømmede 43 Mand, og Resten følte sig